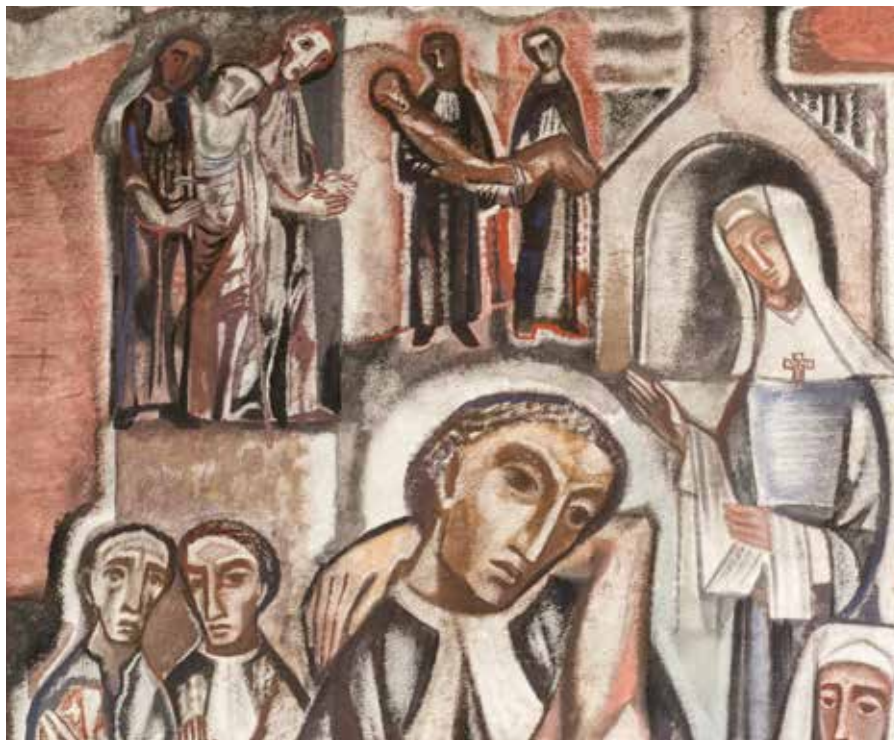

Wijzer

Pastoraat binnenste-buiten

Peter Denneman smm

nummer 2 – oktober 2023

van de redactie:

In deze Wijzer leest u over pastoraat binnenste-buiten, de komst van Sintus Depa smm, groeien in dezelfde Geest, dankbare trots en de Requiemvieringen op zaterdag 4 november 2023.

Daarnaast is er natuurlijk weer nieuws uit de Wereldwijde Congregatie over het Generaal Kapittel in Rome en de overleden Dochters der Wijsheid in Nederland.

redactie:

Peter Denneman, John van Oss en Monique Heijman

Montfort ontvangt op 5 juni 1700 de priesterwijding. Vanaf die dag voegt hij de naam Maria bij zijn voornaam Louis en breekt er voor hem een tijd van onzeker zoeken aan.

Jaargenoten willen hem graag opnemen in hun groep. Maar in de ogen van Montfort zijn zij al te gesetteld. Hij droomt van iets anders en verkiest het rondtrekken boven het gezeten parochiepastoraat. Als missionaris naar Canada? Maar dat wordt hem ontraden. Dan gaat hij zich oriënteren in de communiteit van Lévêque in Nantes, een soort convict voor missionarissen. Maar zijn apostolische aspiratie wordt er niet bevredigd. Hij zoekt het niet binnen de muren van een parochiekerk. Wat dan? Aan zijn biechtvader schrijft hij wat vanuit de onbevredigdheid in hem aan het rijpen is: 'Gezien de noden van de kerk kan ik niet nalaten voortdurend te smeken om een kleine en arme gemeenschap van goede priesters die van parochie tot parochie trekken.'

De smeekbede van Montfort is niet onbeantwoord gebleven. Zijn volgelingen vormen nu een gemeenschap van rond de 760 montfortanen, werkzaam in 23 landen. Vierenvijftig van hen namen van 1 t/m 21 mei 2023 in Rome deel aan het Generaal Kapittel, dat om de 6 jaar wordt gehouden. Naast het evalueren van de activiteiten in de afgelopen 6 jaar en het kiezen van een nieuw bestuur voor de komende 6 jaar, hebben wij uitdrukkelijk stil gestaan bij wat er in de wereld en in de kerk aan de hand is. Hoe kunnen wij in de geest van Montfort daarop inspelen? Hoe belangrijk parochiepastoraat ook mag zijn, ieder van ons ziet ook dat steeds minder mensen daar hun heil zoeken. Buiten de kerkmuren moeten wij actief worden. Niet de mensen naar ons, maar wij naar de plekken waar de mensen zijn.

Trachten daar kleine Christelijke gemeenschappen te creëren. Betrokken raken bij sociale pastorale activiteiten en maatschappelijke organisaties moeten naar de mensen toe. Aansluiting zoeken bij groepen die zich bezighouden met vrede, gerechtigheid en behoud van de schepping. Zo nodig zulke groepen zelf oprichten of nieuw leven

inblazen. Onze gemeenschappen gastvrijheid laten uitstralen en de deuren openen voor iedereen, vooral voor hen die zich in de existentiële periferie bevinden. Bij het brengen van het evangelie gebruik maken van moderne taal, muziek, beeld, film en alle digitale communicatiemiddelen. Nodig niet-montfortanen (leken) uit om mee te werken. Dit alles is samen-

gevat in één van de zes beleidslijnen van het Generaal Kapittel onder de titel 'Evangelisatie: heb de durf het Goede Nieuws gestalte te geven!'.

In onze Vice-Provincie hebben wij in kleine groep al besproken hoe wij de beleidslijn in onze situatie kunnen concretiseren. We zijn er nog niet uit, maar de eerste stappen zijn gezet: pastoraat binnenste-buiten. ■

Groeien in dezelfde geest

Stefan Musanai smm

Onlangs woonde ik een grote Montfortaanse bijeenkomst in Frankrijk bij. Ongeveer 300 deelnemers; niet alleen montfortanen, Dochters der Wijsheid en Broeders van St. Gabriël, maar ook door Montfort geïnspireerde leken.

Deze leken, uit verschillende landen in Europa, Azië en Amerika, beleven hun toewijding aan Jezus via Maria, zoals onderwezen werd door Montfort. Ze hebben geen kloosterlijke geloften afgelegd, maar nemen wel actief deel aan het pastoraat in de parochie waar ze wonen. De diverse achtergronden maken de bijeenkomst levendig en inspirerend. Om nog maar te zwijgen van de organisatie, die ons vriendelijk en gastvrij ontving. Een heel bijzondere week voor mij, op een bijzondere plek om me in de spiritualiteit van onze Congregatie te verdiepen. Gesprekken en uitwisseling hebben mij geholpen mijn enthousiasme, als jonge Montfortaan, te hernieuwen. We bezochten ook verschillende historische plekken van Montfort, zoals Montfort-sur-Meu, Poitiers, Pontchâteau en Saint Lazare, waar pater Montfort veel arme mensen ontmoette. Zijn hart werd geraakt om daar te werken en bij hen te wonen. Hij beseftte dat het niet mogelijk was om in zijn eentje het grote aantal armen van dienst te zijn. Hij had steun en medewerking nodig van mensen om hem heen. Daarom vormde hij met broeder Mathurin een gemeenschap in Saint Lazare; de eerste religieuze gemeenschap die hij stichtte. Ze werkten samen en versterkten elkaar. Samen zochten ze inspiratie in gebed en contemplatie en bij Moeder Maria. In het stichten van deze eerste gemeenschap zie ik een duidelijk verband tussen onze pastorale taak en een Montfortaanse religieuze gemeenschap. Het pastoraat van montfortanen moet geworteld zijn in onze relatie met God, met Onze Lieve Vrouw en ook met de medebroeders in de gemeenschap. We hebben een gemeenschap nodig die elkaar steunt, versterkt en helpt.

(rechts) Stefan Musanai smm

De gemeenschap is niet enkel een huis waar we wonen, maar ook een huis van gebed, waar we inspiratie, enthousiasme en kracht ontvangen.

Als huis van gebed en inspiratie is de gemeenschap ook van belang voor Montfortaanse leken. Ze zijn niet gebonden door Montfortaanse religieuze geloften, maar wel verenigd door dezelfde passie en geest als Montfortaanse religieuzen, namelijk zelftoewijding aan Jezus door de handen van Moeder Maria. Daarom dient de oprichting van de eerste gemeenschap in Sint Lazare gezien te worden als een vertrekpunt, waar we voortbouwen op de inspiratie uit het leven en het werk van Montfort. Dat komt ten goede aan het pastoraat op de plek waar we werken. We vertrekken vanuit dezelfde visie en missie en leven ernaar, opdat het Koninkrijk van God meer bekend en Moeder Maria meer geliefd zal worden.

Het belang van de participatie van leken bij de verdere verspreiding van de spiritualiteit van Montfort, nodigt ons uit om samen “de geestelijke familie” als een synodaal proces te bekijken. Het is een gezamenlijke spirituele reis waar we aan begonnen zijn, voort gegaan en zo gegroeid naar een gemeenschappelijk spiritueel doel. Verdriet en vreugde kenmerkt onze saamhorigheid. Bij vermoeidheid even rusten en dan verder gaan, om te eindigen in een ontmoeting met God, die redt en heiligt.

In haar toespraak zei Edith Dina, een deelnemster uit Columbia, dat synodaliteit moet beginnen bij het gezin. Ieder gezinslid heeft zijn eigen behoeften en verlangens. Er zijn ook verschillende ideeën en visies, overtuigingen en perspectieven voor de toekomst. Naast verschillen is er ook sprake van samenhang, wederzijdse genegenheid, vreugde en samenwerking. Alles is aanwezig. Als wij als gezin deze reis niet samen kunnen beleven en ervan kunnen genieten, dan is het voor ons onmogelijk om als synodale gemeenschap te getuigen tegenover de bredere en complexere kerkelijke gemeenschap. Hoe kunnen we God ontmoeten als we op pelgrimstocht zijn in deze wereld en de aanwezig-

(links) Aimé Kamada smm; (rechts) Marco Pasinato smm

heid van andere mensen om ons heen negeren? Synodaliteit is een oproep tot een ontmoeting met God die nooit kan worden bereikt door persoonlijke inspanning en strijd. Begin daarom met het opbouwen van saamhorigheid en samenhang in het gezin. Solidariteit doet de verschillen, het unieke karakter en het verlangen van ieder mens, niet teniet. Maar die verschillen zullen ons sterk maken om elkaar te helpen en aan te vullen voor de doelen die we willen bereiken.

Uiteindelijk kunnen we niet verder over de heilige Montfort praten, als we de vernieuwing van de doopbeloften door de handen van Onze Lieve Vrouw, negeren. Dit is juist de inspiratie die ten grondslag ligt aan de evangelisatie en het pastoraal werk van de Montfortanen. Montfort zelf heeft een speciaal ritueel bij het hernieuwen van onze doopbeloften. Misschien wordt het ritueel dat Montfort in zijn tijd gebruikte, op sommige

plaatsen nog steeds zo gedaan. We moeten ons echter ook realiseren dat Montfortanen vandaag de dag overal aanwezig zijn en in hun eigen cultuur leven en groeien. Het belangrijkste van de hernieuwing van de doopbeloften is een voortdurende oproep tot bekering. Bekering vanuit het perspectief van diversiteit interpreter ik persoonlijk als een oproep om de innerlijke ruimte te vergroten om tot het besef en erkenning te komen dat we in veel opzichten verschillen. De tijd van Montfort en die van ons is uiteraard heel verschillend. Nu zijn de Montfortanen overal verspreid en leven niet in een monocultuur. Wij krijgen telkens weer ruimte om persoonlijk geluk in eenheid met de gemeenschap tot uitdrukking te brengen. Technologieën, ideeën en mentaliteit veranderen voortdurend. Wij zijn ook geroepen om te veranderen als onderdeel van onze bekering. Daarom is inspiratie en enthousiasme noodzakelijk! ■

Dankbare trots

Peter Denneman smm

Van 22 t/m 31 augustus reisde ik, op uitnodiging van aartsbisschop Thomas Msusa smm en Paul Lonely Mashonga smm (Generaal Bestuurslid en voormalig overste van de Engelstalige Afrikaanse entiteit), samen met Servé Kengen naar Malawi.

viering met aartsbisschop (midden) Thomas Msusa smm

De eerste keer bezocht ik Malawi in 1993. Ik was nooit eerder in Afrika geweest. Het was even wennen om omringd te zijn door mensen met een andere huidskleur. En dan al die mensen lopend langs de weg, de fiets als belangrijkste transport- en vervoermiddel, het uitbundig zingen en dansen in de vieringen. Daarnaast natuurlijk ook de tomeloze inzet van de toen vooral nog Nederlandse montfortanen en hetgeen zij tot stand hebben gebracht.

taart aansnijden met Paul Lonely Mashonga smm

In 2014 ging ik weer op bezoek, nu samen met Jeu Jenniskens smm († 2018) die een groot aantal jaren in Malawi heeft gewerkt. Wij hebben toen de laatste Nederlandse montfortaan, Wim Wester smm, naar een rusthuis in de buurt van de Montfortaanse gemeenschap in Nantipwili verhuisd. Daar is hij na een broederlijke verzorging door de Malawiaanse confraters op 17 oktober 2017 gestorven. Zo kwam er een einde aan de Nederlandse aanwezigheid, die

was begonnen in 1901 met de komst van pater Winnen smm († 1941).

Nu kreeg ik de gelegenheid om voor de derde keer Malawi te bezoeken. Samen met Servé Kengen, een van onze medewerkers en nauw betrokken bij talloze projecten in Malawi. De eerste drie dagen zijn we in Blantyre gast van aartsbisschop Thomas Msusa smm. Met hem bezoeken we een middelbare school en de radiostudio van KUWALA FM met het verzoek de luisteraars te begroeten. We hebben een ontmoeting met de zusters van S.B.V.M. en met de directeur van de Katholieke Universiteit van Malawi. Math Schoffeleers smm († 2011) is een van de initiatiefnemers om te komen tot een Katholieke Universiteit. Vervolgens bezoeken wij de werkplaats van broeder Mathurin Gommans smm († 2010) die vanuit deze werkplek vele bouwwerken tot stand heeft gebracht. De werkplaats is nog steeds in bedrijf en uitgebreid met een farm.

Op zaterdag 26 augustus vieren we in de open lucht met zo'n 4.500 gelovigen eucharistie b.g.v. het gouden jubileum van de kleine Christelijke basissgemeenschappen. Hieraan meegebouwd hebben Hub Reijnaerts smm († 2021) en de nu 92-jarige Pierre Robertz smm. De vierehalf uur durende plechtigheid is indrukwekkend, inspirerend, overtuigend. Op het eind dankt aartsbisschop Thomas uitdrukkelijk de Nederlandse montfortanen voor al wat zij voor Malawi hebben gedaan en voor de nog steeds stevige vriendschapsband met Nederland.

de Malawiaanse montfortanen

In de namiddag verhuizen wij naar de confraters in Nantipwili. Daar lopen we naar de begraafplaats en in een gebed memoreer ik de confraters die met hart en ziel hebben meegewerkt aan de opbouw van de Katholieke kerk in Malawi. Zondagmorgen vieren we met de parochianen in Bvumbwe. Ook hier weer een enthousiast vierende kerkgemeenschap. In de namiddag rijden we via Balaka, waar we de confraters bij het Internationaal Congregationeel Instituut en de Montfortkerk bezoeken, naar het Malawimeer. Hier ontmoeten we alle in Malawi wonende montfortanen en krijg ik de gelegenheid om

het een en ander over onze Vice-Provincie te vertellen en hoe wij trachten onze montfortaanse missie voort te zetten. In de middag volgt er een interview met Luntha-TV (terug te zien op <https://fb.watch/mjX5Ku3B-Hg/?mibextid=2JQ9oc>). Weer terug in Nantipwili brengen we een bezoek aan het Provinciaal Bestuur van de Dochters der Wijsheid in Lunzu en later laten wij ons rondleiden in het pas gebouwde noviciaat en postulaat van de zusters in Nantipwili zelf. Wij bezoeken het Huis der Wijsheid, een inkomen genererend project voor de Malawiaanse montfortanen, waar-

voor Nederland circa 10 jaar geleden een grote bijdrage heeft gedoneerd. Op woensdag hebben wij een afscheidsetentje bij aartsbisschop Thomas, samen met enkele Malawiaanse montfortanen. Donderdag 31 augustus brengt Paul Lonely Mashonga smm ons naar het vliegveld in Blantyre en beginnen we om 13.20 uur aan de terugvlucht om via Beira en Addis Ababa uiteindelijk vrijdagmorgen om 7.00 uur op Zaventem te landen.

Ja, de Malawianen wonen in een van de armste landen van de wereld, maar dat is hen niet aan te zien. Ze stralen hoop en toekomst uit. Onze Malawiaanse confraters mogen in ieder geval op ons blijven rekenen. Dat hebben wij aartsbisschop Thomas en de overste toegezegd. Want, ja ik ben trots op wat de Nederlandse confraters tot stand hebben gebracht. Even trots ben ik op de Malawiaanse confraters die hun werk op eigen wijze voortzetten. Met een dankbare trots ben ik thuis gekomen! ■

bezoek aan een bouwterrein met Thomas Msusa smm

Als één van de jongsten

Charles Leta smm

Voor het eerst mocht ik deelnemen aan het Generaal Kapittel van onze Congregatie. Ik was niet de enige. Er waren heel wat confraters. Interessant dat ik één van de vele jonge confraters was die er aanwezig waren. Dat maakte dat de gemiddelde leeftijd van deelnemers aan het Kapittel voor het eerst in de geschiedenis lager was dan 53 jaar.

Dit Kapittel was een gelegenheid om confraters uit verschillende continenten en culturen te ontmoeten. Er waren 53 kapitulanten uit 22 verschillende landen. Daardoor realiseer ik me beter hoe internationaal onze Congregatie is. Het was super leuk om de confraters te ontmoeten, hun achtergronden en missiesituaties te leren kennen, die heel anders zijn dan in Nederland. Hoewel taal

vaak een barrière was voor een diepgaande communicatie, ontstond er toch begrip en een gevoel van gemeenschap dat werd opgebouwd zonder verbale communicatie. Dat is logisch, denk ik, omdat we allemaal montfortaan zijn. Gelukkig was door de aanwezigheid van de tolken het communiceren en discussiëren tijdens het Kapittel gemakkelijk.

Meer dan dat was het Kapittel voor mij denkwerk. Je zit elke dag bijeen, bespreekt verschillende onderwerpen, luistert geduldig naar elke spreker of presentatie en geeft, zo nodig, je mening. Het is nodig om de huidige situatie van de Congregatie, entiteiten en lokale gemeenschappen met hun diverse behoeften en uitdagingen, goed te leren kennen.

Ook belangrijk was het om over de Richtlijnen van de Congregatie voor de komende 6 jaar na te denken en deze te formuleren. Hoewel het soms vermoeiend was, ben ik dankbaar dat ik erbij aanwezig mocht zijn en deel kon uitmaken van dit zinvolle proces. Aan de andere kant denk ik dat het Kapittel in de toekomst wat ingekort zou kunnen worden, omdat de gesprekken vaak repetitief aanvoelden, zonder te vergeten dat het ook van belang is dat iedereen de kans krijgt zich uit te spreken. De ochtend-aanbedding en de dagelijkse eucharistieviering hebben mij geholpen mijn enthousiasme en rust te bewaren voor de lange kapiteldagen. De mogelijkheid om op zondag uit te gaan was ook verfrissend.

De persoonlijke audiëntie bij Paus Franciscus was iets heel bijzonders voor mij, na al het harde werk van het Kapittel. Ik ben dankbaar dat ik het Kapittel mocht meemaken; het waren leerzame dagen. ■

Montfortaanse begraafplaats in Nantipwili, Malawi

Requiemvieringen zaterdag 4 november 2023

In de Montfortkapel in Oirschot en in de St. Remigiuserkerk in Schimmert herdenken wij traditiegetrouw onze overleden broeders, paters, zusters en familieleden. Op beide plaatsen gebeurt dat op zaterdag 4 november om 11:00 uur. Na de viering worden de graven gezegend.

Na afloop van de plechtigheid is eenieder uitgenodigd voor de

koffietafel. In Schimmert in 't Weverke' tegenover de kerk en in Oirschot in de Montfort kapel.

Aanmelding voor de koffietafel o.v.v. Schimmert of Oirschot en het aantal personen graag vóór 23 oktober bij het provinciaal: 043-2065002

provinciaal@montfortanen.nl.

Toespraak tijdens de audiëntie bij de Paus

Op zaterdag 20 mei ontving Paus Franciscus de montfortanen in het Vaticaan bij gelegenheid van hun 38e Generaal Kapittel. De Paus herdacht hun confrater, pater Olivier Maire smm, die in 2021 werd vermoord. Hij kwam terug op de toewijding van Oekraïne en Rusland aan het Onbevlekt Hart van Maria en vroeg hen “deze daad van vertrouwen en deze smeekbede te hernieuwen”.

Louis-Marie Grignion de Montfort (1673-1716) leefde in een tijdperk dat gekenmerkt werd door veeleisende uitdagingen voor de Kerk en de samenleving: dat van de rationalisten en libertijnen en tegelijkertijd de bakermat van het jansenisme. Geconfronteerd met deze provocaties begon Montfort zich af te vragen wat de gemeenschappelijke oorsprong was. Hij identificeerde deze als een overdreven vertrouwen van de mensen in de wijsheid van de wereld ten nadele van het primaat van de Wijsheid van God. De Paus legde

uit dat dit Montfort bracht tot een intense predik-activiteit, met creativiteit en zonder angst, geconfronteerd te worden met misverstanden binnen en buiten de Kerk. Hij gaf nooit op, bleef prediken en de liefde voor de ware Wijsheid bevorderen, door de devotie tot Maria, tot zijn dood op slechts drieënveertigjarige leeftijd in de Vendée tijdens een missie, zei hij en prees zijn moeder.

Vervolgens noemt Paus Franciscus een aantal pastorale uitdagingen: het individualisme dat iedereen opsluit in zijn eigen wereldje, het relativisme en het hedonisme dat genot of persoonlijk gewin de maatstaf maakt van alle keuzes, het consumentistisch egoïsme dat het hart van de rijken verdort en onrechtvaardige ongelijkheden creëert ten nadele van de armen. Tegenover dit alles heeft Saint Louis-Marie ons een levens- en actieprogramma nagelaten dat ook vandaag nog relevant is: “zoek, overdenk, onthul de Wijsheid in het hart van de wereld en stel de valse wijsheid aan de kaak” (Leefregel, Introductie).

De Paus benadrukt vervolgens drie waarden: gastvrijheid, internationaliteit en tederheid. ‘Gastvrijheid was een fundamentele dimensie van Maria's leven en missie. Naar haar voorbeeld roep ik u op die uit te oefenen in uw huizen en tegenover de mensen die God u toevertrouwt. Onze wereld heeft grote behoefte aan gastvrijheid en, in die gastvrijheid, aan creativiteit, zodat we iedereen

nabij kunnen zijn, ook in nieuwe situaties die een dringend antwoord vereisen, drong Paus Franciscus aan en beschreef vervolgens het multiculturele en intergenerationele gezicht van de Congregatie.

Ten slotte moedigt de Paus ons aan tederheid te ontwikkelen. Hij herinnert ons eraan dat de bovengenoemde deugden gedijen wanneer mensen zich geliefd en gerespecteerd voelen. “Montfort heeft ons dit geleerd door ons de tedere armen van Maria te tonen, die ons allen als haar kinderen verwelkomt” (vgl. Verhandeling over de ware devotie tot Maria, nr. 48).

“Pater Olivier Maire (1960-2021), montfortaan, was hiervan een getuige”, herinnert Franciscus. Hij stierf omdat hij in de gemeenschap een man had opgenomen die een fout had gemaakt, een zeer problematisch persoon, aan wie hij niettemin een thuis en hoop voor de toekomst wilde geven. Zijn edelmoedigheid en moed hebben hem het leven gekost, voor een dwaze en onverklaarbare daad, en terwijl ik zijn ouders en geliefden hier aanwezig omhels, nodig ik u allen uit om zijn voorbeeld te volgen: ‘hij verwelkomde een broeder door hem te vergeven voor zijn verleden en hem te omhelzen zonder te calculeren, door hem alleen liefde te willen geven, met tederheid’.

Paus Franciscus besloot met het verzoek aan het Gezelschap van Maria te bidden voor wereldvrede. ■

Nieuws uit de Wereldwijde Congregatie

gestaan bij het 'International Montfortian Aid' (IMA). Dit fonds is afhankelijk van de solidariteit van de donateurs, dat zijn veelal de 'rijkere' Westerse entiteiten. De groeiende entiteiten kunnen voor hun opleidingen een beroep op dit fonds doen. Het doel is nu om een behoorlijk bedrag in te zamelen, vast te zetten en uit de renteopbrengst de opleidingen en andere projecten te bekostigen. Elke entiteit wordt gevraagd bij te dragen. Van het Kapittel krijgt het Generaal Bestuur het mandaat om een Commissie van montfortanen en lekendeskundigen in te stellen en de Statuten van het IMA-fonds te schrijven.

Risico's durven nemen voor God en medemens

Peter Denneman smm

Onder dit motto vindt in Rome van 1 t/m 21 mei 2023 het 38ste Montfortaans Generaal Kapittel plaats. We zijn met 53 personen uit 22 entiteiten.

Generaal-Overste, Luiz Stefani smm, heet de confraters welkom, in het bijzonder pater Jean-Claude Lavigne O.P. als begeleider en ook de tolken. In zijn openingstoespraak herinnert hij eraan dat we gedurende de afgelopen 6 jaar vele succesvolle momenten hebben beleefd, maar ook moeilijke tijden hebben gekend, vooral de COVID-pandemie. Hij wijst er in het bijzonder op dat in de Generale Commissies belang wordt gehecht aan een synodale aanpak.

Verslagen

Ieder bestuurslid doet vervolgens verslag van zijn commissie. Zo komen achtereenvolgens aan bod: Commissie Spiritualiteit, Commissie Missie, Commissie Vorming, Commissie Lekenassociaties, Commissie Bescherming van minderjarigen en kwetsbare volwassenen en de Commissie Communicatie. Er zijn vooral lovende reacties te horen op het werk dat door de bestuursleden is verricht.

Balaswamy Kata smm, Generaal-Econoom, presenteert de financiële verslagen van de entiteiten. Ook nu weer de oproep om de situatie van entiteiten die te zeer afhankelijk zijn van donorentiteiten, serieus te nemen. Uitdrukkelijk wordt stil

De entiteiten presenteren zich in woord en beeld. We horen en zien hoe de afgelopen 6 jaren waren en welke uitdagingen er zijn voor de toekomst. Achtereenvolgens komen aan het woord: Engelstalig Afrika, Fransstalig Afrika, Madagaskar, Canada, Colombia, Amerika, Haïti, Peru-Brazilië, India, Indonesië, Papoea Nieuw-Guinea, Filipijnen, Duitsland, België, Nederland, Groot-Brittannië-Ierland, Frankrijk, Italië en Portugal. De Generaal-Overste presenteert 2 video's over Mexico en Vietnam. In Mexico is het een prille start die missionarissen nodig heeft. In Vietnam zijn 2 montfortanen druk bezig met het leren van de taal.

De vergaderzaal in Rome

Nieuw Bestuur

Op 9 mei 2023 wordt Yoseph Putra Dwi Darma Watun smm gekozen tot Generaal-Overste van de Congregatie. Hij volgt daarmee Luiz Stefani smm op. Dwi wordt geboren in Jakarta, Indonesië, op 16 juli 1970. Hij legt zijn eerste geloften af op 15 augustus 1992 en wordt tot priester gewijd op 21 juni 1998. Dwi spreekt Bahasa Indonesisch, Engels, Frans en Italiaans en heeft reeds een lange staat van dienst in diverse functies binnen de Congregatie.

Yoseph Putra Dwi Darma Watun smm

Enkele dagen later worden de bestuursleden gekozen: Paul Lonely Mashonga smm (Afrika), Jesús Leopoldo Cucho smm (Peru), Marco Pasinato smm (Italië - vicaris) en Prem Kumar smm (India).

Richtlijnen

In meerdere sessies in kleinere groepjes worden de thema's besproken die de vragenlijst naar

Prem Kumar smm, Jesús Leopoldo Cucho Puchuri smm, Dwi Watun smm, Marco Pasinato smm en Paul Lonely Mashonga smm

alle confraters had opgeleverd. Uiteindelijk komen we tot 5 belangrijke onderwerpen die raken aan de volgende vragen: Wie zijn wij? Wat willen we bereiken? Wat zijn de middelen om de antwoorden op deze vragen in praktijk te brengen? Het Kapittel stemt unaniem dat wij als Congregatie ons laten leiden door de volgende Richtlijnen:

- 1) identiteit: laten we het aandurven om gevormd te worden zoals Christus in de schoot van Maria;
- 2) evangelisatie: laten we het Goede Nieuws gestalte durven geven;
- 3) overdragen van het charisma: laten we samen de vruchtbaarheid van het montfortaans charisma durven beleven en doorgeven;
- 4) permanente vorming: laten we Christus durven ontmoeten in persoonlijke bekering en dienstbaarheid;
- 5) cultuur van planning: laten we durven samenwerken.

Bij elk van de 5 Richtlijnen zijn concrete doelstellingen geformuleerd en mogelijkheden aangereikt om deze doelstellingen te concretiseren. Met een begeleidende brief van Generaal-Overste Dwi zijn de Richtlijnen in een brochure naar alle confraters gestuurd.

Audiëntie

Op zaterdag 20 mei 2023 vertrekken we per bus vanuit het klooster van de Passionisten in Rome (met uitzicht op het Colosseum) naar het Vaticaan. Op het Sint Pietersplein wachten we op het Generaal Bestuur van de Broeders van St. Gabriel en de Dochters der Wijsheid. Na het bestijgen van de nodige trappen zitten we tegen 10:00 uur in de audiëntiezaal. Precies om 10:00 uur komt de Paus binnen, gaat zitten en houdt een toespraak. Daarna krijgt ieder van ons de gelegenheid de Paus te begroeten. Een korte ontmoeting, maar wel indrukwekkend.

Installatie en afsluiting

De installatie van het nieuwe Generaal Bestuur vindt plaats op zaterdag 20 mei 2023 om 18:00 uur tijdens de eucharistieviering in de Basiliek St. Bartolomeus in Rome. De eucharistieviering op zondag 21 mei 2023 met kardinaal João Braz Aviz en het gehele Generaal Bestuur als voorgangers, sluit dit Kapittel af. ■

Bezoek confraters uit Indonesië aan Nederland na het Generaal Kapittel

Sintus Depa smm

Peter Denneman smm | Monique Heijman

Sintus Depa smm

Begin 2018 kwam het aanbod van het Generaal Bestuur om twee montfortanen uit Indonesië als missionaris naar Nederland te sturen. Eind 2018 arriveerden Stefan Musanai smm en Charles Leta smm in Nederland, waarmee de gemiddelde leeftijd van de confraters fors naar beneden ging.

Op 31 maart is confrater Sintus Depa uit Indonesië in ons land aangekomen. Rond het middaguur is Sintus hartelijk ontvangen in de gemeenschap van Schimmert. Sintus moet wennen aan ons klimaat en eetgewoontes, maar geniet ook van al wat er rondom hem gebeurt. De komende maanden is hij vooral bezig met het leren kennen van ons land en onze taal. Daartoe is hij eind mei op het Taleninstituut 'Regina Coeli' in Vught gestart. Ik ben blij en dankbaar dat wij met Sintus, Stefan en Charles, onze montfortaanse missie in Nederland kunnen voortzetten.

In een gesprek met Monique Heijman vertelt hij het volgende:

'Mijn naam is Siktus Rikardus Depa en ik ben geboren op 3 april 1991.

Mijn familie en de mensen in mijn dorp noemen me Sintus. Ik kom uit Flores Indonesië. Om precies te zijn uit een dorp genaamd Masebewa in het oosten van het Ende district. Als kind al wilde ik priester worden. Die droom bleef ik koesteren. Na de middelbare school besloot ik montfortaan te worden.

Ik ben blij met de eenvoud van de montfortanen. Ze leven dicht bij de arme en eenvoudige mensen. Ze leven in een hechte broederschap en doen teamwerk. Dit zijn twee punten die mij tot de SMM hebben aange trokken.

In Saint Louis-Marie de Montfort spreekt mij aan: zijn vrijzinnigheid, eenvoud en zorg voor de armen. Bovendien is Montfort een man van gebed. De Toewijding door Maria aan Jezus tekent zijn spiritualiteit. In een tijdperk dat steeds vrijer wordt, moet ik een mens zijn zoals Maria. Luisterbereid, nederig, zachtaardig en tot zegen zijn voor iedereen.

Missionaris zijn in Nederland is natuurlijk heel anders dan in Indonesië. Dit betekent dat ik moet omschakelen. Er zijn bepaalde

manieren van leven die ik in Indonesië niet meemaakte, maar hier wel. Dat heeft mij verrast. Het zal natuurlijk tijd kosten om mij aan te passen, maar ik ben blij dat ik hier goed ontvangen ben. Ik heb de energie en het enthousiasme om veel te leren. Met de oudere confraters voor ogen vind ik trouw, volharding en vurigheid om het geloof uit te dragen. Ik vind hier nieuwe vormen van kerkzijn met een eigentijdse stijl van verkondiging. Het is voor mij een eer om te wonen bij hen die een trouwe priester van God zijn geworden. Hun leven geeft mij een positieve impuls en optimisme.

Ik leer ook veel van mijn twee oudere confraters, Stefan Musanai smm en Charles Leta smm. Ik bewonder hun levensinstelling en hun doorzettingsvermogen om hier te blijven. Natuurlijk hebben ze veel opgeofferd en dat vind ik prijzenswaardig. Zij wijzen mij de weg naar de toekomst van de Kerk. Ik zal met hen het gezicht van de Kerk in dit land helpen vormen. Op dit moment is de uitdaging voor mij het leren van de taal en ook het aanpassen aan het koude weer. Verder is het hier heel aangenaam, ik voel me op mijn gemak en er wordt goed voor me gezorgd. Tot slot wil ik Peter Denneman als provinciaal, de paters, de broeders, Serve Kengen en Monique Heijman, bedanken. Zij hebben mij op vele manieren geholpen. Bidt alstublieft voor een goede gezondheid voor mij, zodat ik mijn missie hier goed en verantwoord kan vervullen. God zegene ons allen in al onze taken.' ■

Wijzertjes

Overledenen

Op 9 april 2023 is in Wijchen op 93-jarige leeftijd overleden zuster Petronella Maria van het H. Sacrament fdl's (Martina Josephina Hendriks).

Zij ziet het levenslicht op 4 juli 1929 te Overasselt en is het vierde kind in de rij van negen dochters en één zoon in een eenvoudig, maar warm gezin. Vader is naast boer werkzaam op de melkfabriek. Moeder heeft de dagelijkse zorg voor het grote gezin. Na haar schoolopleiding gaat Tina, zoals zij wordt genoemd, werken bij verschillende families in Nijmegen. Zij heeft verschillende werkhuizen. Eén daarvan is het klooster van de Dochters der Wijsheid aan de Groesbeekseweg. Daar leert ze het kloosterleven van nabij kennen en maakt ze ook kennis met de Maria-devotie, zoals die door Montfort in de Ware Godsvrucht wordt gepresenteerd.

Langzaam maar zeker ontstaat daar haar roeping. Op een gegeven moment laat Tina dan ook weten dat zij naar het klooster wil hetgeen verbazing wekt binnen het gezin. Tina weet wat ze wil en zij legt na het ontvangen van het habijt en het noviciaat haar gelofte af op 2 augustus 1952 te Schimmert. Ze is dan 23 jaar en neemt de naam aan van Petronella Maria van het H. Sacrament.

Praktisch haar hele werkzame leven is zr. Petronella actief in het houden van de montfortanen in Schimmert en later in Oirschot. Over die overgang naar Oirschot vertelt zij zelf: 'Ik kwam uit een besloten vrouwen-gemeenschap in een mannen-gemeenschap van fraters, broeders en paters. Aanvankelijk vond ik de overgang vreselijk, maar na 14 dagen wilde ik al niet meer terug. De sfeer was veel opener, veel vrijer. We zijn daar met vijf zusters naartoe gegaan en ik werd keukenzuster. Langzamerhand heb ik liefde voor het vak gekregen. Op latere leeftijd heb ik nog diploma's gehaald voor kok en dieetkok. Soms moesten we ook voor retraites koken of voor bijeenkomsten van de Boerinnenbond. Dan kreeg ik complimenten van de boerinnen voor het lekkere eten. 'Maar het was toch maar heel gewoon' zei ik...'

In 2004 verhuist zij naar Wijchen. De band van verbondenheid en vriendschap met bewoners van Bijstervelt, medewerkers en ook leveranciers, blijft nog jarenlang bestaan. Over haar wonen in Wijchen laat Petronella ons weten: 'Ik vind het wonen hier ideaal. Je hebt alle vrijheid die je je maar kunt wensen. Je kunt iedere avond naar de eucharistieviering. Soms voel ik me eenzaam. Niet alleen omdat er niemand langs komt, maar ook omdat ik niets om handen heb. Toen ik hier pas was heb ik een hersenbloeding gehad. Dat heeft veel voor me verknoeid. Ik dacht nog van alles te kunnen gaan doen hier, maar dat ging niet door...'

Ik ga iedere dinsdagochtend bij een andere zuster koffie drinken. Daar komen dan ook twee medezusters. En iedere avond komen we met 4 zusters bij elkaar. We bidden eerst het avondgebed, drinken samen thee en kijken naar het journaal om acht uur. Rond negen uur pak ik mijn biezen. Dan ben ik moe.'

Al met al worden het 13 gelukkige jaren, waarin zij geniet van de natuur en graag luistert naar klassieke,

vooral religieuze, muziek. Dat geeft haar rust en bemoediging. Als zij ten gevolge van een ongelukkige val meer zorg nodig heeft, verhuist zij in 2017 naar LaVerna. Daar wordt zij met veel aandacht en liefde van haar medezusters omringd en liefdevol door verpleegkundigen verzorgd, vooral in de meest moeilijke- en pijnlijke uren van haar leven. Op Paaszondag, 9 april, geeft zij haar leven terug in de handen van de Bron van Liefde, die haar dit leven 93 jaar geleden heeft geschonken.

Op 98-jarige leeftijd is op 13 april 2023 in Wijchen overleden zuster Josepha van de Voorzienigheid fdl's (Maria Anna Botermans).

Zij wordt als missionaris uitgezonden naar Malawi en heeft zich in het Mlambe Hospital in Lunzu ruim 30 jaar met veel toewijding ingezet voor de zieke en kwetsbare medemens. Terug in Nederland neemt zij haar intrek in Rivo Torto te Wijchen waar zij zich erg thuis voelt. Het was voor haar een vanzelfsprekende zaak om in alle eenvoud en bescheidenheid dienstbaar te zijn.

Kerststallendorp Schimmert

U weet dat waarschijnlijk niet, maar Schimmert heeft de bijnaam 'Kerststallendorp'. Dat komt omdat het dorp in de kersttijd vol staat met kerststallen. De initiatiefnemer John van Oss smm vertelt: 'In 1968 ging ik les geven aan de MAVO in Schimmert. Op verzoek van de directeur hield ik een tentoonstelling van kerststallen. Ik had er toen al verschillende gekregen van medebroeders. Zij brachten ze mee uit o.a. Malawi, Brazilië. Dat was het begin van het kerststallendorp Schimmert.

Mijn verzameling breidde zich uit. Een gedeelte ging naar het museum in Venlo, een gedeelte bleef in Schimmert. Er zijn steeds meer kerststallen bijgekomen. Nu wordt elk jaar een groot gedeelte daarvan tentoongesteld in de Remigiuskerk. Ook kerststallen van allerlei kunstenaars staan daar. Een groot aantal uit mijn verzameling gaat naar dorpsbewoners. Zij

stellen de kerststallen op voor het raam van hun huis of in de tuin voor het huis. Er zijn verschillende routes uitgezet in het dorp. Routebeschrijvingen vindt u in de kerk. Hartelijk welkom!

Sítio Agar bestaat 30 jaar

Een dankbare Antoon van Noije smm kijkt terug en vooruit: 'In de jaren negentig van de vorige eeuw werd ik gevraagd om te werken voor kinderen die verstoten waren vanwege besmetting met aids of hiv. Zo begon ik op 12 oktober 1993 de opvang van deze kinderen. Mogelijk gemaakt door grote financiële hulp van de montfortanen en vele andere congregaties. Later ook door bijdragen van andere stichtingen en organisaties, waarvan de stichting 'Vrienden van Antoon van Noije' extra vermeld mag worden. Lucas was het eerste kind dat bij ons kwam wonen. Hij zou volgens de dokter het einde van het jaar niet halen, zo ziek was hij. Maar in plaats

van één jaar leefde hij tot zijn 16de. De Nederlandse hulp is van groot belang geweest. Alle woonoorden zijn gefinancierd mede door uw giften, groot of klein. Daar zijn en blijven wij dankbaar voor. Bekend werden wij vooral door verschillende Nederlandse tv-uitzendingen. Heel mooi en fijn was het bezoek van de toenmalige prins Willem Alexander in 1997 en later het bezoek van de toenmalige koningin Beatrix en prinses Maxima. In al die jaren hebben we veel Nederlandse vrijwilligers gehad die enkele weken of maanden kwamen helpen. Dertig jaar zijn voorbij gegaan. Ik ben blij en dankbaar voor alles wat ik heb mogen doen. Zonder u was dit niet mogelijk geweest. We gaan gewoon door met een straaltje zon te geven aan kinderen die het ook verdienen. Als u kunt en wilt helpen, zijn giften nog steeds welkom. Kunt u niet helpen, even goede vrienden.'

Eventuele gift: Missieprocure montfortanen o.v.v. project AvN NL05 INGB 0000 521 014 ■

Gratis abonnement

Als u toevallig deze 'Wijzer' heeft gelezen en u wilt dit periodiek voortaan ontvangen, meld dit via deze bon of e-mail info@montfortanen.nl.

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Sturen aan:
Redactie "Wijzer"
Vroenhof 87
NL-6301 KE Valkenburg (Lb)

Algemene Verordening Gegevensbescherming

Vanaf 28 mei 2018 geldt de nieuwe wet op de gegevensbescherming (AVG), vastgelegd in de Europese verordening GDPR. Van u als lezer gebruiken wij naam en adresgegevens uitsluitend voor het versturen van 'Wijzer' of een uitnodiging voor een montfortaanse dag. Uw gegevens worden niet gedeeld met derden. Indien u wenst dat uw gegevens uit ons adressenbestand verwijderd worden, verzoeken wij u ons per mail te informeren: provincialaat@montfortanen.nl of via telefoonnummer: 043 - 206 5002. Door niet te reageren geeft u toestemming dat wij uw gegevens mogen gebruiken voor 'Wijzer' of een uitnodiging. Voor het plaatsen van artikelen en foto's hebben wij vooraf toestemming gekregen van betreffende personen.

Colofon

Deze periodiek is een uitgave van de Nederlandse montfortanen en verschijnt twee keer per jaar.

Adres
 Provinciaal Montfortanen
 Vroenhof 87
 NL-6301 KE Valkenburg (Lb)
info@montfortanen.nl
www.montfortanen.nl

Ontwerp en DTP opmaak
 Yoman Reclame Studio
www.yoman.nl

Drukwerk
 Drukkerij Thijsen